

 ธรรมกาย คืออะไร

หลังจากที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าเสด็จดับขันธปรินิพพานไป  
ระยะหนึ่งแล้ว พระอริยบุคคลทั้งหลายได้ค่อยๆ ลดจำนวนลง ผู้เข้าถึง  
“ธรรมกาย” ก็ลดน้อยลงด้วยเช่นกัน เป็นเหตุให้ \* “วิชาธรรมกาย” ของ  
พระสัมมาสัมพุทธเจ้าที่เคยดำรงอยู่ในครั้งพุทธกาลและสืบทอดมาอีก  
ระยะหนึ่งนั้นเลือนหายไปมากที่สุด ความรู้ที่มีเหลืออยู่ในคัมภีร์ไม่มากพอที่  
คนรุ่นหลังจะเข้าใจได้ ทำให้เกิดการตีความขึ้นในภายหลังว่า “ธรรมกาย”  
เป็นเพียงชื่อหนึ่งของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเท่านั้น

จนกระทั่งพระเดชพระคุณพระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร)  
หลวงปู่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ ได้ปฏิบัติธรรมจนเข้าถึง “ธรรมกาย” และ  
ค้นพบ “วิชาธรรมกาย” จากนั้นท่านได้นำความรู้ที่ท่านเข้าถึงและค้นพบ

---

(\*คำว่า วิชาธรรมกายนี้ พระเดชพระคุณพระราชภาวนาวิสุทธิ ได้ให้  
คำจำกัดความไว้ว่า หมายถึง ความรู้แจ้งที่เกิดจากการเห็นแจ้งด้วย  
ธรรมจักขุของพระธรรมกาย อันเป็นแก่นแท้ดั้งเดิมของพระพุทธศาสนา  
สามารถกำจัดทุกข์ได้เป็นขั้นๆ จนหมดกิเลส เข้าถึงบรมสุข คือพระนิพพาน)

มาเผยแผ่แก่ประชาชน ทำให้คำว่า “ธรรมกาย” เริ่มเป็นที่รู้จักกันขึ้น  
มาอีกครั้ง

พระเดชพระคุณพระมงคลเทพมุนี อธิบายไว้ว่า “ธรรมกาย” คือ  
กายแห่งการตรัสรู้ธรรมที่มีอยู่แล้วในศูนย์กลางกายของมนุษย์ทุกคน  
มีลักษณะคล้ายพระพุทธรูป ประกอบด้วยลักษณะมหานุสรณ์ครบถ้วน  
ทุกประการ เกตุเป็นรูปดอกบัวตูม ไสสวาทเป็นแก้วตลอดทั้งองค์ และ  
เมื่อท่านตรวจสอบความรู้ที่เกิดจากการปฏิบัติกับพระไตรปิฎกและคัมภีร์  
ต่างๆ ก็พบว่าไม่คลาดเคลื่อน (เช่น คำว่า “เห็น” ก็สามารถ “เห็น” ได้  
จริงๆ หรือพระรัตนตรัยที่แปลว่า แก้ว ๓ ประการ ก็สามารถเห็นได้ว่าใส  
เป็นแก้วจริงๆ ทั้งพระพุทธ พระธรรมและพระสงฆ์โดยไม่จำเป็นต้องตีความ)  
พระเดชพระคุณพระมงคลเทพมุนีได้เผยแผ่ความรู้ที่ท่านค้นพบให้แก่  
ศิษย์ทั้งหลาย และมีผู้เข้าถึง “ธรรมกาย” กันเป็นจำนวนมาก เป็นประจักษ์  
พยานยืนยันได้ว่า “ธรรมกาย” นี้คือของจริง

พระเดชพระคุณพระมงคลเทพมุนีกล่าวว่า คำว่า “ธรรมกาย” นั้น  
ท่านมิได้เป็นผู้บัญญัติขึ้นเอง ในพระไตรปิฎกก็มีคำนี้ นอกจากนี้ยังมี  
หลักฐานที่ยืนยันได้ว่าในอดีตก็เคยมีการสอนวิธีปฏิบัติธรรมให้เข้าถึง  
พระธรรมกายปรากฏอยู่ใน “หนังสือพุทธรังษีธุดิธยาน ว่าด้วยสมณะและ  
วิปัสสนากัมมัฏฐาน ๔ ยุค” หนังสือเล่มนี้ได้กล่าวถึงวิธีปฏิบัติสมณะและ  
วิปัสสนาแบบโบราณ ๔ ยุค คือ ยุคกรุงศรีสัตตนาคนหุตฯ (เวียงจันทร์)  
กรุงศรีอยุธยา กรุงธนบุรี และกรุงรัตนโกสินทร์ ซึ่งมีอยู่วิธีหนึ่งชื่อว่า  
“แบบขึ้นกัมมัฏฐานห้องพระพุทธคุณ พระธรรมคุณ พระสังฆคุณ” เป็นแบบ  
ที่สืบเนื่องมาจากท่านติศาปาโมกขอาจารย์ ๕๖ องค์ แต่ครั้งโบราณ

ได้ประชุมกันจาริกไว้เมื่อประมาณพุทธศักราช ๕๗๒ วิธีปฏิบัติในหนังสือเล่มนี้ กล่าวถึง “ธรรมกาย” อยู่ในวิธีการทำสมาธิด้วย ถือเป็นหลักฐานสำคัญอีกชิ้นหนึ่ง ที่ยืนยันได้ว่า ครั้งหนึ่งเคยมีการกล่าวถึง “ธรรมกาย” ในวิธีการทำสมาธิ

ส่วน “วิชชาธรรมกาย” ที่พระเดชพระคุณพระมงคลเทพมุนีค้นพบนั้น เกิดขึ้นหลังจากที่ท่านปฏิบัติธรรมจนเข้าถึงพระธรรมกายแล้ว จากนั้นอาศัยธรรมจักรของพระธรรมกายที่ท่านเข้าถึงศึกษาค้นคว้าความรู้ในวิชชาธรรมกายต่อไป วิชชาธรรมกายอันเป็นแก่นแท้ดั้งเดิมของพระพุทธศาสนาที่พระเดชพระคุณพระมงคลเทพมุนีท่านค้นพบนี้ ได้เลือนหายไปนานเกือบ ๒,๐๐๐ ปีมาแล้ว ดังพระธรรมเทศนาของท่านว่า

“...นี่แหละหลักพระพุทธศาสนา จำเป็นตำรับตำราไว้ อย่าดูหมิ่นดูแคลนหนา พระพุทธเจ้าไม่เกิดขึ้นในโลกละก็ ธรรมอันนี้ไม่มีใครแสดง ไม่มีใครบอก ไม่มีใครเล่าให้ฟัง ถึงกระนั้นที่เกิดขึ้นแล้ว ก็ดับเสียเกือบ ๒,๐๐๐ ปี มาเกิดขึ้นที่วัดปากน้ำนี้แล้ว อุตสาห์พยายามทำกันไป...”

(\*จาก พระธรรมเทศนา เรื่อง รัตนสูตร ๑๖ พฤษภาคม ๒๔๙๗)

“...พวกที่เข้าถึงธรรมกายแล้ว เขารู้ฤทธิ์ของธรรมกายแล้ว เขาไม่อินังขังข้ออะไรหรอกกับสวัญญาณกัรตนะ อวิญญาณกัรตนะ ในภพ ๓ นะ เขาต้องการจะไปนิพพาน ออกจากภพ ๓ นี่แน่ะ ยังสูงกว่าอย่างนั้น แล้วก็เลิศประเสริฐกว่า เข้าถึงพุทธรัตนแล้วเลิศประเสริฐกว่าทั้งนั้น รัตนะใดสู้ไม่ได้ทั้งนั้น สวัญญาณกัรตนะ อวิญญาณกัรตนะ ที่อยู่ในไตรภพ

สู้ไม่ได้ทั้งนั้น แพ้พุทธรัตนะทั้งนั้น

เพราะฉะนั้นผู้ที่ได้พุทธรัตนะ ที่ได้แล้วอย่าดูเบาหนา ดับมาเกือบ ๒,๐๐๐ ปีหนา มาโผล่ขึ้นในครั้งนี้นะเป็นอัศจรรย์ทีเดียว...”

(\*จาก พระธรรมเทศนา เรื่อง รัตนสูตร ๒๖ เมษายน ๒๕๔๗)

ก่อนหน้านี้พระเดชพระคุณพระมงคลเทพมุนีจะค้นพบวิชาธรรมกาย เรื่องราวของธรรมกายที่ยังคงมีปรากฏอยู่ในที่ต่างๆ นั้นก็ยังไม่มีการค้นพบ หรือที่พบแล้วก็ไม่เข้าใจว่า “ธรรมกาย” คืออะไร จะเข้าถึงได้หรือไม่อย่างไร แต่พระเดชพระคุณพระมงคลเทพมุนีท่านเชื่อมั่นและยืนยันว่าวิชาธรรมกายที่ท่านค้นพบเป็นของจริงมาโดยตลอด อีกทั้งท่านยังตรวจสอบความรู้ที่ได้จากการปฏิบัติธรรมของท่านกับพระไตรปิฎกไว้แล้ว

การปฏิบัติธรรมจนเข้าถึง “ธรรมกาย” และการค้นพบวิชาธรรมกาย ของพระเดชพระคุณพระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) ถือเป็นพยานแห่งการตรัสรู้ธรรมของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าและเป็นการรื้อฟื้นคำสั่งสอนดั้งเดิมของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าในด้านการปฏิบัติให้เป็นที่รู้จักกันอย่างกว้างขวาง และยังเป็นการจุดประกายให้พระพุทธศาสนาสว่างไสวโชติช่วงขึ้นอีกครั้งหนึ่ง